

Мария Илиева

В тази вечер...

Преплети с мен ръцете,
със обич протегнати.
Пусни ме в душата си –
бяла и светла.
Запали ме със огъня
тлял през годините,
приеми ме такава,
каквато съм в теб –
изплакана, чиста...
Стопли ме във мислите.
С дъх ме изгаряш,
изпълнен със жар...
Вечер докосваш –
разплакан от нежност.
В нощите дълги
бленуваш ме с плам...
повикай ме тихо,
в тази вечер копнежна...

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10148>]